

ЕЛИН ПЕЛИН
СТРАХЛИВИЯТ МЪЖ

chitanka.info

Мъжът на една жена бил много страхлив. Толкова страхлив, че комар да бръмнел — и сърцето му се обръщало.

Веднъж тоя мъж отишъл в гората за дърва. Като вървял по една пътека, той отведнъж съгледал в храстите, че лежи вълк. Изтръпнал от страх мъжът и не знаел накъде да бяга. Стои на мястото си като закован. А вълкът лежи и не мърда. Пък над главата му бръмчат рояк мухи.

„А, трябва да е умрял!“ — помислил мъжът и предпазливо приближил. Заглеждал отгук, заглеждал оттам и що да види — вълкът наистина бил мъртъв.

Мъжът се успокоил. Страхът му минал. Той взел вълка, качил го на колата и го закарал у дома.

— Е, жено — завикал отдалече той, — ела да видиш какъв лов ти нося — убих един вълк със секирата!

— Бре, че откога си станал такъв юнак! — почудила се жена му и намислила да опита сърцето му.

Вечерта тя наредила няколко кошерища в двора, вързала ги с едно въже и взела края му през прозореца.

През нощта, когато всичко заспало, жената станала, надзърнала навън и извикала:

— Олеле, мъжо, излез скоро навън, да видиш що има!

— Що има, жено? Да не би да си полудяла! — казал мъжът и пребледнял от страх.

— Вълци, мъжо, вълци! Дошли да търсят другаря си. Излез сега, та се разправяй!...

— Слушай, жено, кажи им, че не съм го аз убил... Умрял го намерих.

И мъжът се завил с чергата презглава, потаил се и се престорил на заспал. Ала сърцето му бие, та ще се пукне.

Жената излязла навън и бързо се върнала.

— Казах им, мъжо, но не вярват. Искат тебе да видят. Излез ги сплаши!

— Как ще ги сплаша бе, жено! Тъкмо си сладко спя, сега да ставам за едни вълци. Кажи им да се махнат.

— Слушай, мъжо, вземи кросното, преметни го през рамо като пушка и те ще избягат.

Мъжът се съгласил. Нарамил кросното като пушка и тръгнал към вратата.

— Ела и ти с мене, жено!

— Ида, ида — казала жената и дръпнала въжето през прозореца. Кошерищата се залютели и изтракали.

Мъжът помислил, че това са вълците, и хукнал да бяга навътре.

Кросното се изпречило, напънало се на вратата и не му давало да влезе...

— Олеле, братя вълци, пуснете ме — заревал той, като помислил, че вълците го уловили, — пуснете ме, умрял го намерих... Умрял го намерих!...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.